

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - Postgiro 6 41 93 72

Aalborg den 25. januar 1999

Påstandsdokument

i sag nr. B-0945-98,
Østre Landsret, afd. 18

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

nedlægger jeg som sagsøger følgende påstande:

Principal påstand:

Indstævnte tilpligtes at tilbagebetale opkrævet arbejdsmarkedsbidrag (ambi) på 90.051 kr med tillæg af rente jfr. cirkulære nr. 157 af 14/10-1987 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb samt 20.000 kr i erstatning og sagsomkostninger i forbindelse med sagsanlæg og sagsbehandling ved byretten.

Subsidiær påstand:

Indstævnte tilpligtes at tilbagebetale opkrævet arbejdsmarkedsbidrag (ambi) på 61.122,77 kr med tillæg af rente jfr. cirkulære nr. 157 af 14/10-1987 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb samt 20.000 kr i erstatning og sagsomkostninger i forbindelse med sagsanlæg og sagsbehandling ved byretten.

Mere subsidiær påstand:

Indstævnte tilpligtes at betale erstatning for fald i omsætning som følge af, at ulovligt opkrævet arbejdsmarkedsbidrag (ambi) er overvæltet på priserne, på ialt ikke under 61.122,77 kr med tillæg af rente samt 20.000 kr i erstatning og sagsomkostninger i forbindelse med sagsanlæg og sagsbehandling ved byretten.

Supplerende påstand:

Indstævnte idømmes bøde jfr. retsplejelovens § 324 og § 325 for uden rimelig grund at have bragt appellanten i den nødvendighed at anlægge sag samt at have bragt appellanten i den nødvendighed at indbringe sagen for højere ret samt at komme med udflugter uden andet formål end at skille appellanten fra sin ret.

Spørgsmål til EF-domstolen:

Jfr. EF-traktatens artikel 177, stk. 3 anmoder jeg om en forelæggelse for EF-domstolen. Jeg foreslår følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en national domstol eller en national myndighed generelt antager, at en EF-stridig afgift overvæltet på næste omsætningsled ifølge en formodning om, at den afgiftspligtige alene i kraft af et kendskab til afgiftens eksistens automatisk vil overvælte afgiften på næste omsætningsled og dermed være afskåret fra at få den ulovligt opkrævede afgift tilbagebetalt?"

Spørgsmål 2:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en national domstol eller en national myndighed generelt antager, at en EF-stridig afgift overvæltet på næste omsætningsled, når den afgiftspligtige befinder sig på et marked med fri prisdannelse, og hvor den afgiftspligtige ikke har været i konkurrence af betydning med andre på markedet, således at den afgiftspligtige under disse forhold er afskåret fra at få den ulovligt opkrævede afgift tilbagebetalt?"

Spørgsmål 3:

Er det i overensstemmelse med medlemsstaternes erstatningspligt for overtrædelse af Fællesskabsretten, at en medlemsstat udformer en lovgivning eller praksis om tilbagebetaling af afgift, der er opkrævet i strid med Fællesskabsretten, således at afgiften ikke

tilbagebetales til virksomheder, der opererer på et frit marked, med den begrundelse, at virksomhederne generelt anses for at have overvæltet afgiften på næste omsætningsled, også selvom det er i strid med de konstaterede faktiske omstændigheder?

Spørgsmål 4:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en medlemsstat kan fritages for at tilbagebetale en EF-stridig afgift med henvisning til ændringer i virksomhedernes konkurrencesituation?"

Spørgsmål 5:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en medlemsstat kan fritages for at tilbagebetale en EF-stridig afgift med henvisning til, at en lovgivning om ændringer i sygedagpenge gav den afgiftsbelagte mulighed for at få øget refusion af sygedagpenge, selvom den afgiftsbelagte i en konkret sag ikke har fået refusion af sygedagpenge?"

Spørgsmål 6:

"Er det i overensstemmelse med EF-traktaten, at en medlemsstat kan fritages for at tilbagebetale en EF-stridig afgift med henvisning til, at en anden lovgivning gav de afgiftspligtige økonomiske fordele?"

Landsretten kan ændre formuleringen af spørgsmålene, men det hører alene under EF-domstolens kompetence at afgøre spørgsmål, der handler om;

- 1) generelle afvisninger af tilbagebetaling begrundet i et kendskab til afgiften...
- 2) generelle afvisninger af tilbagebetaling begrundet i et frit marked...
- 3) afvisninger i strid med konstaterede fakta...
- 4) afvisninger begrundet i ændringer i den afgiftspligtiges konkurrencesituation...
- 5) afvisninger begrundet i teoretiske besparelser, der reelt ikke er opnået...
- 6) afvisninger/nedslag i tilbagebetaling begrundet i sparede arbejdsgiverafgifter...

Østre Landsrets kompetence:

Det hører under Landsrettens kompetence at fastlægge de faktiske forhold, så EF-domstolen får en *konkret* baggrund for fortolkningen af EF-traktaten. De faktiske forhold i sagen er dokumenteret, og navnlig er der enighed om

- at omlægning af ambi ikke førte til ændringer i appellantens salgspriser.
- at appallanten ikke modtog refusion af sygedagpenge i ambi-perioden.

Der resterer ingen tvivlsspørgsmål, som Landsretten kan tage stilling til - kun antagelser og formodninger, der har til hensigt af afskære appellanten fra de rettigheder, der er til sikret af EF-traktaten.

Kun EF-domstolen har kompetence til at afgøre gyldigheden af sådanne formodninger og antagelser. En forelæggelse for EF-domstolen er derfor nødvendig.

Vedrørende rpl. § 324 og § 325:

Indstævnte har nægtet at tillægge de faktiske omstændigheder betydning i sagen...

Indstævnte har nægtet at anerkende appellants fakturaer som dokumentation for de faktiske forhold...

Indstævnte har nægtet at forklare, hvordan overvæltning på næste forbrugsled kan finde sted, uden at afgiften lægges på prisen...

Indstævnte har nægtet at forklare, hvordan konkurrencesituationen i forhold til forbrugernes alternative forbrugsmuligheder på markedet forbedres af, at priserne fastholdes på et marked, hvor ambi medførte en netto-udbetaling på ca. 23 mia. kr...

Indstævnte har nægtet at forklare, hvordan ambi totalt set skulle kunne forårsage prisstigninger...

Indstævnte foretog ingen undersøgelser af de faktiske forhold, før tilbagebetaling blev afvist. Indstævnte har efter bevisførelsen simpelthen afvist at tage hensyn til de faktiske forhold i sagen. Indstævnte er på den anden side kommet med en række indsigelser, som er udokumenterede og helt uden forbindelse med sagens faktiske forhold.

Indstævntes påstand om, at ambi ikke skal tilbagebetales, fordi sparede arbejdsgiverafgifter for hele perioden er større end betalingen af ambi for det første år, er ikke alene en virkelighedsfjern antagelse, der ser bort fra, at ambi ikke var en ekstra afgift, men en *omlægning* af afgifterne. Det er også en *matematisk umulighed*, når det sammenholdes med anerkendelsen af, at priserne ikke blev ændret. Synspunktet forudsætter lige præcis, at priserne steg med 2,5 % - hvilket ubestridt ikke var tilfældet.

Der er tale om udflugter, der alene har til hensigt at skille appellanten fra sin ret, og appellanten er uden rimelig grund sat i den nødvendighed at anlægge sag. Indstævnte bør derfor straffes med bøde.

Med Venlig Hilsen

Hans Kristian Pedersen